

แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553
Motivation for Playing Gymnastics as a Member of the Thai-Japanese Sport Center, Dindeang In 2010

ญาณวุฒิ ทวีนนท์* ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และ นำชัย เลวลัย

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบ และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกที่เล่นกีฬายิมนาสติกอยู่ในศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 260 คน เป็นสมาชิกชาย 130 คน เป็นสมาชิกหญิง 130 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 พบว่ามีแรงจูงใจโดยรวม แรงจูงใจภายในสมาชิกชอบความสนุกสนานในการเล่นกีฬายิมนาสติก และแรงจูงใจภายนอกชอบความท้าทายในการเล่นอุปกรณ์ยิมนาสติก อยู่ในระดับมากที่สุด

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติก ของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ตามตัวแปร เพศ และประสบการณ์ ของสมาชิก

2.1 เปรียบเทียบแรงจูงใจของสมาชิกยิมนาสติกที่มีเพศต่างกัน พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิก ด้านแรงจูงใจภายใน ด้านแรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เปรียบเทียบแรงจูงใจของสมาชิกยิมนาสติกที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิก ด้านแรงจูงใจภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ด้านแรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: แรงจูงใจ กีฬายิมนาสติก

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
email: nobita_gym@hotmail.com

Abstract

The purpose of this research was to find and compare the motivation for participating in gymnastics by the members of the Thai-Japanese Sport Center, Dindeang in 2010. The sample was selected by purposive sampling from the members of the Thai-Japanese Sport Center, Dindeang. The subjects consisted of 260 members—130 males and 130 females. The instrument used in this research was a questionnaire constructed by the researcher with a reliability of 0.91. The data were analyzed in terms of frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The findings were as follows:

1. The total motivation for playing gymnastics of the members of the Thai-Japanese Sport Center Dindeang was at the highest level. Having fun was the main reason for intrinsic motivation and challenge was the important reason of extrinsic motivation.

2. The comparison of the motivation for participating in gymnastics of the members of the Thai Japanese Sport Center, Dindeang in 2010 was classified by gender and the members' experiences.

- 2.1 The comparison of motivation between male and female members has found that there were significant differences at the .05 level in intrinsic motivation, extrinsic motivation, and total motivation.

- 2.1 The comparison of motivation between different experiences of the members found that there was significant difference at the .05 level in intrinsic motivation, but there were no significant differences in extrinsic motivation and in total motivation.

Keywords: motivation, gymnastics

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญกับการกีฬาเพิ่มขึ้น โดยมีหน่วยงานของภาครัฐได้มีเป้าหมายในการก่อตั้งศูนย์กีฬาที่มีมาตรฐานเพื่อให้ประชาชนหรือบุคคลทั่วไปที่ต้องการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยมุ่งเน้นให้บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาการได้ครบถ้วน ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมถึงการวางรากฐานการเล่นกีฬาที่ต้องให้แก่เยาวชนในภายภาคหน้าพร้อมที่จะยกระดับความสามารถของตนเพื่อเป็นนักกีฬาระดับทีมชาติ และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ สอดคล้องกับภาคภูมิ รัตนโรจนกุล (2537) ที่กล่าวว่า การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ยังเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า โดยถือว่าประชากรเป็นทรัพยากรที่มีค่า มากกว่าทรัพยากรใดๆ ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในการศึกษาแรงจูงใจเป็นการศึกษาเรื่องของการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ และแหล่งที่มาของแรงจูงใจมาจาก 2 แหล่ง จากองค์ประกอบสติปัญญา และองค์ประกอบด้านสังคม ด้านสุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539) กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการจะกระทำกิจกรรมใดๆ ให้เกิดความสำเร็จจำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาตั้งใจขยันฝึกซ้อม หรือพยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถ

ขณะแข่งขันต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญ แรงจูงใจเป็นปัจจัยที่สำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬาตื่นตัวในขณะที่ฝึกซ้อม และแข่งขัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งซึ่งทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

สำหรับการเล่นกีฬายิมนาสติก นักกีฬาต้องมีความแข็งแรง อดทน และคล่องแคล่วว่องไวของร่างกายเป็นพื้นฐานสำคัญ และเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด ในการเล่นกีฬายิมนาสติก จึงจำเป็นต้องใช้ความพยายามในการฝึกซ้อมอย่างหนักและยาวนานเพื่อให้มีความแข็งแรงของร่างกายอย่างเต็มที่ ความขยัน ความมุ่งมั่น ความตั้งใจ และการเอาใจจริง เอาใจ ในการฝึกซ้อมจึงเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม ความสามารถของนักกีฬาให้สูงขึ้น ผู้ที่ตัดสินใจเล่นกีฬายิมนาสติก ต้องมีแรงจูงใจมีความต้องการหรือความรักในกีฬาอย่างมาก จึงจะประสบผลสำเร็จได้ตามมุ่งหวัง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทฤษฎี (2529) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่จะทำให้คนคนหนึ่งเล่นกีฬาได้ดีแต่ละประเภทต้องใช้ความอดทน บางประเภทต้องใช้ความแข็งแรงโดยส่วนรวมแล้วผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาต้องมีแรงจูงใจ ความตั้งใจในการเอาใจจริงเอาใจในการฝึกซ้อม

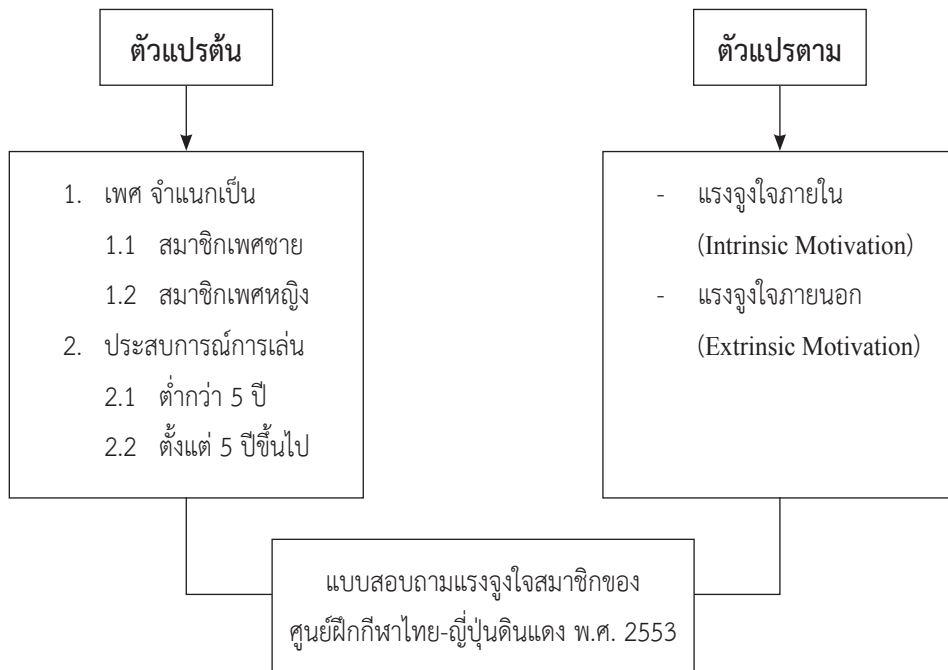
ปัจจุบันกีฬายิมนาสติกเป็นที่นิยมมากในต่างประเทศ แต่กีฬายิมนาสติกกลับได้รับความนิยมน้อยในประเทศไทย ทั้งที่เป็นกีฬาที่แสดงถึงความแข็งแรงสมบูรณ์ในด้านต่างๆ ของร่างกาย นอกจากนั้นยังเป็นกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษา ยิ่งกว่านั้นกีฬายิมนาสติกยังได้บรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษาต่างๆ เช่น สถาบันพลศึกษา โรงเรียนกีฬา เป็นต้น

เนื่องจากกีฬายิมนาสติกในประเทศไทย ยังมีผู้ให้ความสนใจน้อยเพราะกีฬายิมนาสติก เป็นกีฬาที่มีความยากในการเล่นค่อนข้างมาก และมีความอันตราย ซึ่งในประเทศไทย ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ หรือเชี่ยวชาญในด้านการสอนกีฬายิมนาสติก ยังมีอยู่น้อย และอีกปัจจัยที่ส่งผลให้มีผู้เล่นกีฬายิมนาสติกน้อย เนื่องจาก การสนับสนุน ด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ งบประมาณต่างๆ อย่างไรก็ตาม จากที่ผู้วิจัยได้สำรวจโดยการสอบถาม จากสมาชิกหรือบุคคลที่สนใจในการเล่นกีฬายิมนาสติก ซึ่งศูนย์กีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดงได้มีผู้ให้ความสนใจเป็นจำนวนมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ที่เล่นกีฬายิมนาสติกในประเทศไทย คือปัจจุบันในกิจกรรมหลายๆ กิจกรรม จะต้องใช้พื้นฐานยิมนาสติกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม อาทิ เช่น Breakdance Cheerleading Free Running Stuntman เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 เพื่อแสวงหาข้อค้นพบว่าแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก เป็นองค์ประกอบหรือเป็นแนวทางในการจูงใจให้ผู้ที่มีความสนใจ และเลือกเล่นกีฬายิมนาสติก ซึ่งครูผู้ฝึกสอน และผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจูงใจให้ผู้ที่มีความสนใจ มีความพร้อมและมีความเหมาะสมเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกให้มากยิ่งขึ้น นอกจากจะเป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ฝึกสอน หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการบริหาร และพัฒนากีฬายิมนาสติกสามารถไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่วงการยิมนาสติก

วัตถุประสงค์

ทำให้ทราบถึงแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของทั้งเพศชายและหญิง ของสมาชิกที่ฝึกซ้อมที่ศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 เพื่อเป็นแนวทางให้กับนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้นำไปเป็นข้อมูลเพื่อวางแผนส่งเสริม และพัฒนากีฬายิมนาสติกต่อไป

กรอบแนวคิด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง ผู้วิจัยพัฒนามาจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาของ คุณันต์ว์ พิธพรชัยกุล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ สามารถวัด ได้ 2 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) มี 15 ข้อ
2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) มี 15 ข้อ

มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคะแนนดังนี้

คะแนน	1	คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด
คะแนน	2	คะแนน	หมายถึง	น้อย
คะแนน	3	คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน	4	คะแนน	หมายถึง	มาก
คะแนน	5	คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับของแรงจูงใจ (ประคอง กรรณสูตร, 2538) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

มากที่สุด	4.50 - 5.00
มาก	3.50 - 4.49
ปานกลาง	2.50 - 3.99
น้อย	1.50 - 2.49
น้อยที่สุด	1.00 - 1.49

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งเป็นปลายเปิด (Open Ended)

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นสมาชิกกีฬาโยมนาสติก จำนวน 644 คน เป็นสมาชิกชาย 414 คน สมาชิกหญิง 230 คน เป็นสมาชิกของศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างสมาชิกทั้งหมด 260 คน เป็นสมาชิกชาย จำนวน 130 คน สมาชิกหญิง จำนวน 130 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงหัวหน้าศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3 นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

2.4 ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

3.1 นำผลที่ได้จากแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ โดยหาค่าความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.2 นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาโยมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย แรงจูงใจในการเล่นกีฬาโยมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง โดยทดสอบค่าที (t-test)

3.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ระหว่างประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยทำการทดสอบค่า (t-test)

3.5 นำข้อมูลในตอนต้นที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่นๆ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) นำมาสรุปเป็นรายด้านและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลจากสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นสมาชิกของศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ทั้งหมด 260 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เพศหญิง 130 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ประสบการณ์การเล่นยิมนาสติกต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 อายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5

2. คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นยิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553

2.1 แรงจูงใจภายใน ทางด้านข้าพเจ้าชอบความสนุกในการเล่นกีฬายิมนาสติก มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29

2.2 แรงจูงใจภายนอก ทางด้านข้าพเจ้าชอบความท้าทายในการเล่นอุปกรณ์ยิมนาสติก มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29

3. คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง แยกตามตัวแปร

3.1 แยกตามเพศ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นยิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 แยกเป็นรายด้านคือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) โดยรวมเพศชาย เท่ากับ 4.84 (S.D. = 0.16) และเพศหญิงเท่ากับ 4.62 (S.D. = 0.35) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) โดยรวมเพศชาย เท่ากับ 4.77 (S.D. = 0.18) เพศหญิงเท่ากับ 4.64 (S.D. = 0.35)

3.2 แยกตามประสบการณ์การเล่นยิมนาสติก คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นยิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 แยกเป็นรายด้านคือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) โดยรวมประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี เท่ากับ 4.69 (S.D. = 0.35) และประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป เท่ากับ 4.76 (S.D. = 0.24) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) โดยรวมประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี เท่ากับ 4.66 (S.D. = 0.33) และประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป เท่ากับ 4.73 (S.D. = 0.25)

4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นยิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553

4.1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิก ด้านแรงจูงใจภายในและภายนอก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ระหว่างประสบการณ์เล่นต่ำกว่า 5 ปี และ ประสบการณ์เล่นตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกด้านแรงจูงใจภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางสถิติที่ 1

แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 แต่ละด้านมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทำการเปรียบเทียบตามตัวแปรเพศ และประสบการณ์การเล่น

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ.2553 ด้านแรงจูงใจภายใน (n = 260)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาทักษะกีฬายิมนาสติก	4.82	0.48	มากที่สุด
2. ข้าพเจ้าต้องการชัยชนะ	4.76	0.49	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้าต้องการใช้พลังงานในการเล่นกีฬายิมนาสติก	4.76	0.52	มากที่สุด
4. ข้าพเจ้าต้องการมีรูปร่างสวยงาม	4.63	0.55	มากที่สุด
5. ข้าพเจ้าชอบความตื่นเต้น	4.67	0.61	มากที่สุด
6. ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ	4.80	0.48	มากที่สุด
7. ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้เล่นยิมนาสติก	4.69	0.56	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้าต้องการลดความตึงเครียด	4.68	0.53	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้าอยากออกกำลังกาย	4.77	0.47	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้าคิดว่าตัวเองมีความสามารถ	4.67	0.59	มากที่สุด
11. ข้าพเจ้าชอบการแสดงออก	4.65	0.63	มากที่สุด
12. ข้าพเจ้าชอบที่ได้รู้สึกข้าพเจ้าเป็นคนสำคัญ	4.73	0.57	มากที่สุด
13. ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี	4.82	0.46	มากที่สุด
14. ข้าพเจ้าชอบความท้าทาย	4.66	0.65	มากที่สุด
15. ข้าพเจ้าชอบความสนุกในการเล่นกีฬายิมนาสติก	4.84	0.37	มากที่สุด
รวม	4.73	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่น พ.ศ. 2553 ทางด้านแรงจูงใจภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากที่สุด คือ ข้าพเจ้าชอบความสนุกในการเล่นกีฬายิมนาสติก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 (S.D. = 0.86)

ตารางสถิติที่ 2

แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 แต่ละด้านมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทำการเปรียบเทียบตามตัวแปรเพศ และประสบการณ์การเล่น

ตาราง 2 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ.2553 ด้านแรงจูงใจภายนอก ($n = 260$)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ข้าพเจ้าต้องการมีกลุ่มเพื่อนในกีฬายิมนาสติก	4.62	0.55	มากที่สุด
2. ข้าพเจ้าชอบกีฬายิมนาสติกเพราะได้มีโอกาสท่องเที่ยว	4.65	0.66	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้าชอบการช่วยเหลือเพื่อนที่ได้ทำท่าที่ยากขึ้น	4.54	0.61	มากที่สุด
4. ครอบครัวต้องการให้เล่นยิมนาสติก	4.60	0.65	มากที่สุด
5. ข้าพเจ้าชอบที่ได้พบเพื่อนใหม่ๆ	4.75	0.50	มากที่สุด
6. ข้าพเจ้าอยากได้รางวัล	4.68	0.52	มากที่สุด
7. ข้าพเจ้าชอบความมีน้ำใจของทีม	4.72	0.48	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้าชอบที่ได้ออกนอกบ้าน	4.68	0.65	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้าชอบการแข่งขัน	4.74	0.57	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้าอยากเป็นส่วนหนึ่งของทีม	4.62	0.54	มากที่สุด
11. ข้าพเจ้าต้องการก้าวไปสู่ระดับที่สูงขึ้น	4.72	0.52	มากที่สุด
12. ข้าพเจ้าต้องการเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป	4.78	0.48	มากที่สุด
13. ข้าพเจ้าชอบผู้ฝึกสอนยิมนาสติก	4.75	0.49	มากที่สุด
14. ข้าพเจ้าต้องการความมีชื่อเสียง	4.77	0.55	มากที่สุด
15. ข้าพเจ้าชอบทักษะที่ทำหายในการเล่นอุปกรณ์ยิมนาสติก	4.88	0.35	มากที่สุด
รวม	4.70	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ย แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายนอก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.29 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่สมาชิกมีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าชอบทักษะที่ทำหายในการเล่นอุปกรณ์ยิมนาสติก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.35

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเล่นยิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ในด้านแรงจูงใจภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สมาชิกชอบความสนุกในการเล่นกีฬายิมนาสติก บ่งบอกว่าสมาชิกต้องการที่จะใช้ประโยชน์จากการเล่นกีฬาให้เกิดความสนุกสนาน ซึ่งสิ่งนี้กล่าวมานี้ เป็นแรงกระตุ้นเกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายใน ซึ่งสอดคล้องกับ สืบสาย บุญวิรัตน์ (2541) แรงจูงใจยังทำให้คนยังคงเล่นกีฬาและ/หรือการออกกำลังกาย เกิดจากกิจกรรมนั้นทำให้รู้สึกดี มีความสนุกสนาน ทำลายความสามารถ มีการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ ประสบผลสำเร็จ ทำให้มีความเชื่อมั่นมีความรู้สึกรักภูมิใจในตนเอง และอาจเนื่องด้วยเหตุผลเกี่ยวกับโครงสร้างของร่างกายที่แตกต่างกันของเพศชายและเพศหญิง ซึ่งเพศหญิงมีข้อจำกัดหลายประการที่ส่งผลให้มีพฤติกรรมการออกกำลังกายน้อยกว่าเพศชาย

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ในด้านแรงจูงใจภายนอก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สมาชิกชอบทักษะที่ทำลายในการเล่นอุปกรณ์ยิมนาสติก บ่งบอกว่าสมาชิกมีแนวคิดที่จะพัฒนาทักษะของตนเอง เพื่อให้สามารถทำท่าต่างๆ บนอุปกรณ์ยิมนาสติก มีการกำหนดเป้าหมายที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก และรับรู้ว่าการออกกำลังกายเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่รอบตัวนักกีฬาได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ของเป้าหมาย ไม่เช่นนั้นการตั้งเป้าหมายจะทำให้แรงจูงใจลดลง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โรเบิร์ตและแม็คเคอเวน (Robert & McKelvain อ้างใน Salmela, J. H., Petiot, B., & Hoshizaki, T. B., 1987) ได้ทำการศึกษากลุ่มนักกีฬายิมนาสติกเยาวชนในสหรัฐอเมริกา จำนวน 59 คน ที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการโอลิมปิกเยาวชนของสมาคมยิมนาสติกประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่ากลุ่มนักกีฬาชายที่มีอายุระหว่าง 16 - 18 ปี มีลักษณะที่เป็นนักกีฬาอย่างโดดเด่น นั้นหมายความว่ากลุ่มนักกีฬากลุ่มนี้มีความสนใจมากในกีฬายิมนาสติก และมีความสนใจมากในการพัฒนาทักษะในแต่ละอุปกรณ์ อย่างไรก็ตามความสามารถในการแข่งขันจะเกิดขึ้นเป็นปัจจัยรองลงมา และนักกีฬามีความต้องการที่จะแสดงความสามารถออกมาให้กับผู้อื่นรับรู้รวมถึงตนด้วย

3. เพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 พบว่าเพศชาย ทั้งภายในและภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุด และเพศหญิง ทั้งภายในและภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญพรรณ มุลมณฑล (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 นักกีฬาชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและหญิง พบว่ามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกทางด้านแรงจูงใจภายในและภายนอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าเพศชายได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการออกกำลังกาย แสดงให้เห็นถึงทัศนคติที่ดีต่อตนเองเล็งเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของการออกกำลังกาย และอาจเป็นเพราะเพศชายนั้นต้องการที่จะพัฒนาทักษะยิมนาสติก เพื่อที่ได้มีกลุ่มเพื่อนที่เล่นกีฬายิมนาสติกยอมรับ จึงทำให้สมาชิกชายให้ความสำคัญต่อการออกกำลังกายในการเล่นกีฬายิมนาสติก มากกว่า สมาชิกหญิง

4. ประสบการณ์การเล่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเล่นยิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 พบว่าประสบการณ์การเล่นต่ำกว่า 5 ปี ทั้งภายในและภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุด และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ทั้งภายในและภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเวศ สันติภาพ (2553) ได้ทำวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 พบว่า แรงจูงใจในการเลือกกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์การเล่นรักบี้ฟุตบอลน้อยกว่า 2 ปี โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.02 และนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์เล่นมากกว่า 2 ปีขึ้นไป โดยรวมมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.48 ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การเล่นต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป พบว่าแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติก ด้านแรงจูงใจภายในแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าประสบการณ์การเล่นยิมนาสติกต่ำกว่า 5 ปี แสดงให้เห็นถึงความต้องการเรียนรู้ถึงทักษะใหม่ๆ ในการเล่นกีฬายิมนาสติกเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย คือความต้องการซึ่งรางวัล ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การเล่นกีฬายิมนาสติกเล่นต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านแรงจูงใจภายนอกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นถึงความผูกพันระหว่างผู้ฝึกสอนกับสมาชิกที่มี แสดงให้เห็นถึงสมาชิกส่วนให้ความเคารพและนับถือ และชื่นชอบในตัวของผู้ฝึกสอน เพราะว่าผู้ฝึกสอนส่วนมากมักจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬา อีกทั้งให้วิชาความรู้ ทักษะและเทคนิคต่างๆ ในการฝึกสอน ตลอดจนการดูแลและให้กำลังใจ รวมไปถึงแนะแนวทางในขณะนี้นักกีฬากำลังแข่งขัน จึงทำให้นักกีฬาชื่นชอบผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติก และด้านแรงจูงใจภายนอกยังมีความต้องการที่จะมีสมรรถภาพทางกายที่ดี

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ผู้ฝึกสอนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬายิมนาสติก ควรให้การสนับสนุน ส่งเสริม และเผยแพร่กีฬายิมนาสติก ให้เป็นที่รู้จักของภาครัฐและเอกชนหรือบุคคลทั่วไป โดยการจัดให้มีการแข่งขันตลอดทั้งปี เพื่อให้นักกีฬามีแรงจูงใจที่จะฝึกซ้อม และหันมาเล่นกีฬายิมนาสติกมากขึ้น และพัฒนากีฬายิมนาสติกโดยการจัดการอบรมผู้ฝึกสอนโดยให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาและจิตวิทยาการกีฬา รวมถึงการสอนยิมนาสติกพื้นฐานที่ถูกต้อง นำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานกีฬายิมนาสติกต่อไปในอนาคต ควรเพิ่มกิจกรรมที่ทำให้เกิด ความสนุกสนาน ซึ่งตรงกับผลการวิจัย และควรเพิ่มอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมร่วมด้วย

เอกสารอ้างอิง

- คุณัตว์ พิธพรชัยกุล. (2545). การพัฒนาและวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา. *วารสารคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 8(1, 2).
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2529). *หลักการฝึกว่ายน้ำ*. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาธิการพิมพ์.
- ประคอง กรรณสูตร. (2538). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

- ประเวศ สันติภาพ. (2553). แรงจูงใจในการเลือกกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญพรรณ มุลมณคล. (2548). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547. ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ภาคภูมิ รัตนโรจนกุล. (2537). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการเตรียมตัวเข้าทำการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พ.ศ. 2536. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. ชลบุรี: ชลบริการพิมพ์.
- สุปราณี ขวัญบุญเจริญ. (2539). เอกสารประกอบการสอน จิตวิทยาการกีฬา. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Salmela, J. H., Petiot, B., & Hoshizaki, T. B. (1987). *Psychological Nurturing and Guidance of Gymnastic Talent*. Montreal: Sport Psyche Edition.

คณะผู้เขียน

นายณัฐวุฒิ ทวินันท์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

email: nobita_gym@hotmail.com

รองศาสตราจารย์ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลววัลย์

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

